

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБИ ДРУЗИ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкомітетом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

ІМУНОЛОГІЧНІ МАРКЕРИ ПРОГРЕСУВАННЯ ДІАСТОЛІЧНОЇ ДИСФУНКЦІЇ ЛІВОГО ШЛУНОЧКА ПРИ ГІПЕРТОНІЧНІЙ ХВОРОБИ

Бокоч В.І., 2-ий медичний факультет, 2 курс
Науковий керівник – професор Доценко С. Я.
Кафедра внутрішніх хвороб-3

Мета дослідження. Зважаючи на суттєву роль порушень імунної системи у патогенезі серцевої недостатності, метою нашого дослідження було вивчення впливу прозапальних маркерів імунної відповіді на діастолічну дисфункцію лівого шлуночка у хворих на гіпертонічну хворобу (ГХ).

Матеріал та методи дослідження. Обстежено 38 хворих на ГХ II стадії з АГ 2 та 3 ст. у віці від 35 до 66 років. Діагноз ГХ та її стадії встановлювалися відповідно до класифікації за ураженнями органів-мішеней, прийнятій в Україні в 2014 році. Визначення вмісту прозапальних чинників ІЛ-4, ІЛ-6 та ФНО α 1 проводилось методом імуноферментного аналізу. Дослідження лівих відділів серця проводилось за даними ехокардіографії (апарат MyLab Esaote 50, Італія). Статистичну обробку отриманих результатів проводили за допомогою програми Statistica for Windows V.13,0 (StatSoft inc., США).

Результати дослідження. При обстеженні хворих на ГХ II стадії було виявлено, що величини ІЛ-4, ІЛ-6 та ФНО α 1 суттєво зростали в цій групі в порівнянні із здоровими особами ($p < 0,05$). Співставлення рівня прозапальних чинників із ступенем порушень діастолічної функції довело існування вірогідного кореляційного зв'язку: між показниками діастолічної функції ЛШ та ІЛ-4 і ІЛ-6 ($r = +0,50$; $p < 0,05$ та $r = +0,57$; $p < 0,05$, відповідно), в меншій мірі з ФНО α 1 ($r = -0,39$; $p < 0,05$). За даними дискримінантного аналізу імунологічних факторів у хворих на ГХ з незалежною змінною, яка характеризує тип ДД ЛШ серця, показав, що головними чинника формування «імунологічних портретів» хворих з різними типами ДД є саме ІЛ-4, ІЛ-6 і ФНО α 1, підвищення рівня яких в крові асоціюється зі збільшенням тяжкості ДД.

Висновок. Перебіг ГХ II стадії характеризується збільшення сироваткових концентрацій ІЛ-4, ІЛ-6 та ФНО α 1, рівень яких асоціюється з розвитком діастолічної дисфункції ЛШ серця.

КЛІНІЧНИЙ ГЛОСАРІЙ ТИПОЛОГІЇ ДИСОМНІЧНИХ ПОРУШЕНЬ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Гук Г. В., очний аспірант
Науковий керівник д. мед. н., проф. Курило Віталій Олексійович
Кафедра психіатрії, психотерапії, загальної та медичної психології,
наркології та сексології

Актуальність. Комплекс психічних порушень, що зустрічається у осіб, що перебували під дією бойового стресу виповнений неспсихотичною симптоматикою субклінічного рівня, що дуже часто супроводжується порушеннями сну. Саме дисомнічні розлади, виходячи на перший план у клінічній картині, можуть призвести до значного погіршення загального стану військовослужбовців.

Мета дослідження. Сформувати клінічний глосарій типології порушень сну у військовослужбовці Збройних Сил України.

Матеріали та методи. На базі Запорізького військового госпіталю (Україна) було обстежено 64 діючих військовослужбовців Збройних Сил України з неорганічними порушеннями сну. Методи, що використовувались: клініко-психопатологічний (клінічне інтерв'ю), психодіагностичний (Пітсбурзький опитувальник якості сну, шкала сонливості Епворта) та статистичний.

Результати. Клінічний глосарій характеристик порушень сну у військовослужбовців був сформований в контексті 5 клініко-діагностичних векторів, виділених на базі Пітсбурзького опитувальника та шкали сонливості Епворта: перший – характер циклу сну й бадьорості; другий – кількісні характеристики сну (оцінка загальної тривалості сну, часу засинання та пробудження); третій – якісні характеристики сну (наявність / відсутність частих нічних пробуджень та переривистого сну); четвертий – суб'єктивне задоволення сном; п'ятий – тематичне наповнення сну (наявність / відсутність жахливих сновидінь, повторюваних та афектогенних снів тощо). Комбінації відповідей певним критеріям сформували специфічні варіанти диссомнічного синдрому (афектогенно-румінативний, агрипно-дисфоричний, альтернуючий та ін.), якими зручно користуватися в клініці, описуючи диссомнічний статус пацієнта.

Висновки. Виявлені варіанти компіляції характеристик порушення сну, згідно до виділених діагностичних векторів, формують клінічний глосарій у типології диссомнічних порушень у військовослужбовців Збройних Сил України.

ДОМІНУЮЧІ ПЕРСОНАЛІТИЧНІ СИГНІФІКАТИ В СТРУКТУРІ ПСИХІЧНИХ АДИКТИВНИХ СИНДРОМІВ АЛКОГОЛЬНОГО ТА ОПІАТОГО ГЕНЕЗУ

Демченко О. В., І медичний факультет, 6 курс

Науковий керівник к. м. н. Григорян А. З.

Кафедра психіатрії, психотерапії, загальної та медичної психології,
наркології та сексології

Алкогольний та опіатний адиктивні синдроми протягом існування наркології отримали вичерпуючий опис змін в психіці завдяки чому дані нозології сьогодні можна діагностувати навіть при первинному прийомі лікаря-нарколога. Однак, існуючі дані не є достатньо уніфікованими, що сильно затримує процес первинної діагностики, а медико-психологічні дослідження на даному етапі є набагато менш інформативними у хворих на полінаркоманію через відсутність чітко окреслених показників, притаманних цьому контингенту. Визначення сингіфікатів поліадиктивного контингенту може спростити попередню діагностику моно- та полінаркоманій, стати підмогою в виборі оптимальної терапії.

Мета дослідження: уніфікація визначення та дефініція медико-психологічних показників хворих на алкоголізм, опійну адикцію, алкогольно-опійну адикцію в залежності від примордіального субстрату.